

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelæ Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

§. 1. De Mari Britannico, vel Arctoo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

Hæc tamen vox apud Tull. 7. de Rep. tribuitur toti *Oceano*. Item *Hesperius* ab *Hespero Stella*; vnde & mare *Vespertinum* apud *Martianum Capellam* appellatur. Præterea *Magnum* apud Plinium lib. 3. cap. 5. Quod nomen sumitur quoque apud Ciceronem pro toto *Oceano*.

Iam verò limites eius statuuntur à Ptolemæo linea ducta ab *Artabro Promontorio* ad *Hiberniam*; nam quidquid ab hac linea in Orientem vergit tribuitur *Oceano Boreali*: quamquam Historici loquantur aliter, cùm Plutarchus in *Cæsare Gallicum fretum* in *Atlantico* collocet, & Zosimus tradat *Rhenum* in *Atlanticum* effundi.

C A P V T II.

De *Oceano Boreali*.

OC E A N V S ab Artabro Prom. le *Cap de Fine terre*, ad Septentrionem diffusus aliquando *Borealis* sæpè *Septentrionalis*, non numquam *Arctous* nominatur. Quamquam *Arctoum Mare* maximè de eo dicatur quod Britannicis insulis circumfunditur, & *Britannicum* ferè dicitur. Itaque *Oceanus Borealis* rectè diuiditur in *Britannicum* seu *Arctoum & Hyperboreum*, seu *Glaciale*, illud complectitur *Callaicum*, *Cantabricum*, *Gallicum*, *Verginium*, *Hibernicum*, *Deucaledonium*, *Britannicum* propriè dictum, *Germanicum*; hoc *Almachium*, *Chronium*, & *Pigrum*.

§. I. De mari *Britannico*, vel *Arctoo*.

CALLAICVS Oceanus nobis suggeritur à Plinio lib. 4. cap. 21. & 22. vbi perperam vocatur *Gallicus*, in vulgatis Codicibus; sed cùm certum sit apud Plinium *Gallicum*, non ultra Pyrenæum procedere, sequimur M. S. A *Callaicis*, vel *Gallecis* nomen habet, & ab *Artabro Pro. ad Scythicum*, aut paulò ultra promouetur.

CANTABRICVS reliquam Hispaniæ oram alluit ad *Pyreneos* usque montes. Ptolemæus tamen quia *Callaicum* omisit, hūc ad *Artabrum Promontorium* promouet. At Marcianus Heracleotes capite *Æstis Iberiæ* cum *Arctoum* de nomine communi dicit.

GALLICVS secundūm Plinium lib. 4. cap. 19. à *Sequane Fl.* ostiis ad *Pyreneum* porrigitur, licet aliquid deesse apud Plinium quidam suspicentur, & Gallicum non esse vltra *Ligeris Fl.* ostia extendendum. Certè Ptolemæus, & Heracleotes ab *Ligeri* ad *Pyreneum*, *Aquitanicum* collocant, quem Tibullus *Santonicum* appellavit.

VERGINIVS seu **VERGIVIVS** nomen habet à *Verginio* Prom. alter *Ostopitarum*, vt vult Cambdenus, & Meridionalem *Hibernie* oram, simùlque extremam *Albionis* partem Occidentalem alluit, vt aiunt Ptolemæus & Heracleotes; sed apud hunc Ζεργίους, & εωρηκούς corruptè vocatur.

HIBERNICVS Ιάπειος Ptolemæo, nisi sit legendum Ιαπεινός, vt eius sc̄tarius Heracleotes scribit, *Hiberniam* ab *Albione* seernit. Apud Solinum cap. 25. dicitur: *Mare inquietum toto anno, & vadosum*, nec nisi pauculis diebus estius nauigabile. Nauigari vimineis alueis, quos circumdant ambitione *Bubalorum* tergorum. Frei latitudinem esse 120. Mil. Pass.

DEVCALEDONIVS Ptolem. Δυνησλανδίος, quem etiam supra Septentrionalem oram extendit à *Nouanto Pro. ad Taruedrum*. Sed situ Ptolemaico ex infà dicendis restituto, Deucaledonius Oceanus Occidentalem *Albionis* partem, & latus Boreale *Hiberniae* alluet, cuius loco perperam Ptolemæus *Hyperboreum* affixit, qui melius *Albionis* Septentrionalem oram ab *Taruedro* seu *Orcade Pro. ad Veruum* allambet: sicque rectè omnia concinent; quam coniecturam video Abrahamo Ortelio non displicuisse. *Deucaledonius* dicitur à *Syluā Caledonia* percelebri, in hoc tractu.

BRITANNICVS Πρετανίος Heracleotæ: Plinio lib. 4. cap. 19. *Rheno* & *Sequanā* fluuiis coërcetur; apud Ptolemæum ab ostio Orientali *Rheni* ad *Gobium Pro. Galliæ* porrigitur: Heracleotæ vero à *Gobio* ad *Galliam Belgicam* extenditur, cuius littus Arctoo Oceano verberari ait.

GERMANICVS Ptolemæo Γερμανίος, apud quem extenditur ab *Orcade* Prom. ad *Cantum*, & exinde ad *Orientalē ostium Rheni* producitur: vel melius secundūm emendatum Ptolemæum cuius initium non ab *Orcade*, sed à *Veruio* desumetur. Nec dissentit à Magistro suo Heracleotes, nisi quod Germanicum Oceanum terminat *ostio Rheni Occidentali*, non *Orientali*. Iam vero ab alterâ parte ab *Ostio Rheni* ad promontorium *Rubeas* hodie *Nort Cap.*, seu

seū *Nortkim*, extenditur Plinio teste cap. 13. lib. 4. vbi ex Philemone notat hoc mare ad Rubeas Prom. à Cymbris MORIMARUSA cognominari, quæ vox *Mare Mortuum* sonat. Quæ verba duplarem patiuntur expositionem: *prima* est Cluuerij, qui vocem hanc à Cymbris sumit pro *Cymbricâ Chersoneso*: altera *apud Cymbros* significare putat, tūm quia absurdum esset mare ad Daniam dētum esse *Mortuum*, tuim quia malè ingentem peninsula pro termino Plinius usurpasset. Claudianus Germanicum *Cymbricum* appellat, siquidem in eum effundit Fl. Rhenum.

Germanici effusio est MARE BALTHICVM de quo veteres titubanter admodum scripsere, aliter *Codanus Sinus*, & *Balthicum* mare dicitur ab insulâ *Balthia*, cuius meininit apud Plinium Timaeus, Diodoro, & Pytheæ *Basilia*. *Codanus* autem ab insula *Codanonia*, cuius mentio apud Melam, quia satius maria à terris, quā terras à maribus accipere nomen.

§. 2. De Mari Concreto seu Glaciali.

H V I S Maris reperio nomina plurima: nam aliquando *Hybernum* appellatur, quod hinc frigidior ventus existeret: aliquando *Concretum* οντηνός; aliquando *Mortuum* νέκρος, ob debilim Solis illic potentiam, vel quia nullis aestibus aut motibus hoc mare crederent veteres intumescere; Cymbris autem *Morimarus* ut suprà innuimus. Iuuinalis Satyra 2. *Glaciale* dixit, quoniam gelu totum rigere plerique veterum putauere; licet id Galenus, atque Macrobius constanter inficiati sint, dixerintque aquam tantum in mari concrescere, quæ ex fluminibus defluens nondum falsuginem contraxisset: quod verissimum esse recentes Argonautæ detexere. Et verò quomodo vehemens hic aestus maris fluctus concrescere pateretur? ut pluribus ostendit Paulus Merula, qui Cosmographiam suam Batauis consecravit, à quibus facile mendacij potuisset argui. Mare autem hoc *Concretum* diuiditur apud probatos autores in Almachium, Chronium, & Pigrum.

A L M A C H I V M tradit Hecataeus apud Plin. lib. 4 cap. 13. nominari Oceanum Septentrionalem, & hanc vocem significare linguâ Scythicâ *Mare congelatum*: quod extendi puto ex verbis Plinij ab Oceano Eoo ad Fl. Paropamisum, quem Ptolemæus Oechardem appellare videtur, licet contrà sentiat Cluuerius, qui

O